

Skoler, som ere noget anderledes stillede end alle andre Skoler, idet de hverken ere Landsbyskoler eller Købstadskoler, og hvor Lærerpersonalet derfor arbejder under andre Kaar end ved hvilke som helst andre Skoler i Landet. Med Hensyn til Løn ere de underligt stillede, og med Hensyn til Timetal ere de underligt stillede. Men jeg er ganske sikker paa, at den højtærede Minister, naar han blot faar en Andytning om, at der er noget galt der, vil søge at rette det gale, for noget galt er der. Om disse Skoler kan man i Virkeligheden sige, at Lærerpersonalet der hverken er Fugl eller Fisk, og det befinder sig heller ikke godt ved at være paa Jorden. Der er omtrent 32 af disse Skoler, og deraf ere de 18 paa Sjælland og største Parten i Nordsjælland, og disse Skolers Lærerpersoneal har en Særstilling, som ikke er misundelsesværdig, og som vistnok gør, at Lærerpersonalet der skifter vel hyppigt til, at det kan være til Gavn for disse Skoler.

Sluttelig ønsker jeg kun at sige en eneste Ting, som maaske vil skurre noget i manges Øren, det er en Ting, som jeg overmaade tidt har tænkt paa: Kunne vi ikke faa det Ord „Lærerinde“ bort? Kunne vi ikke kalde alle dem, som virke som Lærere, Lærere, enten de ere Mænd eller Kvinder? I alle andre Livsforhold betegner man dog ikke de kvindelige Arbejdere „—inder“. En kvindelig Assistent ved Jernbanen hedder virkelig ikke Assistentinde, ligesom en kvindelig Boghandler ikke hedder Boghandlerinde, og af hvad Grund skal saa en kvindelig Lærer absolut hedde Lærerinde? Hvis vi begyndte med at forandre det i Loven, antager jeg, at den Borgerret, som Ordet Lærerinde nu har faaet, vil bortfalde, og det vil være en Lettelse i mange Tilfælde.

Thomsen: Naar jeg tager Ordet under denne Sags Behandling for at fremsætte nogle spredte Bemærkninger uden at gaa ind paa alle Detailler i Lovforslaget, gør jeg det nærmest med Skolevæsenet paa Landet for Øje. Ligesom den højtærede Minister ser jeg Lovforslagets Kærne i det første Afsnit, og jeg betragter dette Afsnit som saa væsentligt, at jeg vil sige, at uden det vilde Lovforslaget for mig ikke have synderlig Betydning. Jeg forstaaer det nemlig saaledes, at man fra Lovgivningsmagts Side vel ikke mener, at man ved Lov kan skabe et godt Forhold og et godt Samarbejde mellem Hjem og Skole, men at man gerne vil give en

Opmuntring til, at der kan komme et saadant Samarbejde i Gang. Og det foreslaar man at gøre derved, at man lægger Ansvaret for Børnenes Undervisning og Opdragelse der, hvor det retteligt bør ligge, fordi det ikke kan ligge andetsteds. Der er ingen, der kan tage Ansvaret fra Forældrene; Fader og Moder have ubetinget Ansvaret for Børnenes Opdragelse og Undervisning, man kan ikke kaste det over paa Læreren eller Præsten eller paa nogen anden, og jeg mener, at man til Tider har forset sig i det Stykke. Idet man har taget Magten fra Forældrene, har man samtidig villet paatage sig Ansvaret, selvfølgelig, men det har man ikke kunnet bære, de, som have taget Ansvaret, have ikke kunnet bære det. Det er altsaa det, jeg ser som Kærnen i Lovforslaget, at det skal være en Opmuntring til, at der kan blive et godt Samarbejde mellem Hjem og Skole. Jeg kender det vestjydske Skolevæsen af Erfaring, og selv med Fare for at blive stærkt imødegaaet kan jeg ikke lade være med at nævne, at naar det vestjydske Skolevæsen gennem flere Menneskealdrer har kunnet udrette, hvad det har, har det beroet paa det nøje Samarbejde, der har været mellem Hjem og Skole. Det har, saa længe jeg kan huske og meget længere været saaledes, at det var ikke Læreren, der stod for Styret, ikke Læreren, der herskede i Skolen, men det var Forældrene, der havde Ansvaret og Indseende med, at Arbejdet gik godt i Skolen. Jeg ved godt, at det vestjydske Skolevæsen har haft mange Modstandere, men jeg tror, at det er navnlig dem, som kun have kendt det paa meget lang Afstand. Jeg tror dog nok, at man uden at forklejne andre Egne af Landet kan sige, at Vestjyderne ikke have været Sinkere hverken ved den ene eller den anden Slags Skole, ja, selv ikke ved Universitetet. Man har ganske vist til Tider haft ret umodne Kræfter i Skolen, men Hjemmene have taget sig Ansvaret paa og virket saaledes, at der alligevel blev et frugtbart Arbejde. Det kan nok være, at det til Tider har været navnlig de mest elementære Fag, som man har taget sig af, men jeg vil sige med det samme, at jeg er glad ved de Udtalelser, som ere fremkomne fra den sidste ærede Taler om de mest elementære Fag i Skolen, og jeg vil udtale min Glæde over, at man nu vil lade dem komme til Ære og Værdighed igen. Det har jo været saadan til Tider — det kan man ikke være blind for —, at man har haft et forfærdeligt Jag efter nye Fag i Skolen, og